

nr. 07. M. 2011
Propun de discutare de
Sediinta Plenumului

28024/ST/2011
07.11.11 SG CRV

dnr 08. M. 2011, de Inadunare - Inmulumu pleseclute al CSM.

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Subsemnata Lidia Barac, secretar de stat în Ministerul Justiției, în temeiul art. 36 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, formulez prezenta

CONTESTAȚIE

împotriva Hotărârii nr. 786/18.10.2011 a Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost admisă „plângerea prealabilă” formulată de Asociația Magistraților din România și Asociația Procurorilor din România, a fost revocată Rezoluția de clasare a Comisiei de disciplină pentru judecători din dosarul nr. 244/CDJ/06.12.2010 și a fost trimisă lucrarea Comisiei de disciplină pentru judecători în vederea completării cercetărilor.

MOTIVELE CONTESTAȚIEI SUNT:

1. În fapt, prin adresele nr. 105899 și nr. 111242 din 11.11.2010, Ministerul Justiției și-a exercitat dreptul de petiționare, prevăzut în art. 51 alin. 2 din Constituție, potrivit cu care „organizațiile legal constituite au dreptul să adrese petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă”, cu referire la art. 45¹ din Legea nr. 317/2004, republicată, în scopul îndeplinirii rolului său constituțional de a veghea la respectarea suprematiei legii în România, rol atribuit inclusiv prin prevederile art. 2 și art. 5 din HG nr. 652/2009, privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, potrivit cărora „Ministerul contribuie la buna funcționare a sistemului judiciar și la asigurarea condițiilor îndeplinirii justiției ca serviciu public, apărarea ordinii de drept și a drepturilor și libertăților cetățenești”.

Cele două memorii au fost adresate organului competent potrivit legii, respectiv Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile art. 45¹ din Legea nr. 317/2004, republicată, și cu respectarea cadrului general în materie, fixat prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 aprobat prin Legea nr. 233/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor (art. 1 alin. 2 și art. 3).

2. Situația prezentată a fost reținută întocmai prin Rezoluția din 6 decembrie 2010, pronunțată de Comisia de disciplină pentru judecători în care se constată că „doamna Lidia Barac a semnat sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii în exercitarea atribuțiilor aferente funcției de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției, în numele ministrului justiției, în virtutea atribuțiilor conferite secretarilor de stat, prevăzute și la art. 16 din HG nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, acelea de a ajuta ministrul în activitatea de conducere și reprezentare a Ministerului”.

3. Adresele transmise Consiliului Superior al Magistraturii, emise de Ministerul Justiției, menționate la punctul 1 de mai sus, nu au fost declarate false în cadrul procedurilor penale sau civile, de competența instanțelor judecătorești, iar subsemnata nu am fost condamnată penal pentru săvârșirea vreunei infracțiuni de fals în înscrisuri, contrafacere de înscrisuri sau altele asemenea, în legătură cu cele două adrese emise de la un organ central al administrației de stat, cu consecința anulării actelor falsificate.

În aceste condiții, „**completarea cercetării**” (în contextul unei proceduri disciplinare), dispusă de Secția de judecători, împotriva **persoanei fizice**, care a semnat în calitate de reprezentant al unui organ al administrației centrale de stat, **în condițiile legii**, un înscris care emană de la acesta, reprezintă un exces de putere, care îmbracă forma **abuzului în exercitarea** atribuțiilor de către membrii Secției de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

4. Prin Hotărârea Secției nr. 786/18.10.2011 s-a nesocotit, deopotrivă, **litera și spiritul** normelor care consacră dreptul de petiționare, căci Secția de judecători **impune** cercetarea mandatarului persoanei care „a îndrăznit” să-și exercite un drept legal cu valoare constituțională, deși, nici dispozițiile OG nr. 27/2002, menționată, nici dispozițiile de referință ale Legii nr. 317/2004 (45¹) nu prevăd și **nu permit** expunerea la sancțiuni, de orice natură, a celor care-și exercită un drept constituțional sau a mandatarilor acestora, în ipoteza persoanei juridice.

Singura exigență prevăzută de normele evocate este legată de comunicarea unui răspuns **favorabil sau nefavorabil** celui care și-a exercitat dreptul de petiționare/sesizare (art. 8 din OG nr. 27/2002, cu referire la art. 45¹ alin. 4 din Legea nr. 317/2004, republicată).

De altfel, Ministerul Justiției și-a exercitat dreptul de sesizare în toate cazurile în care supremația legii și integritatea ordinii juridice au fost periclitate, în mod constant, atât înaintate de data emiterii celor două sesizări (11 noiembrie 2010), cât și ulterior acestei date.

De exemplu, sesizări asemănătoare au fost înaintate Consiliului Superior al Magistraturii în lunile iulie, respectiv august, iar, mai apoi, la data de 10.09.2010, când a sesizat Inspekția Judiciară/CSM solicitând cercetarea unui magistrat sub aspectul săvârșirii abaterilor prevăzute de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004, republicată, pentru fapte legate de pronunțarea unei hotărâri judecătorești.

Unica diferență rezidă, în aceea că, în cazul de față CSM a antrenat un întreg arsenal de presiune asupra Inspekției Judiciare, pentru finalizarea unei cercetări disciplinare cu un rezultat impus, în timp ce, în ultimul caz, Ministerul Justiției nu a fost informat, până în prezent, în legătură cu rezultatul verificărilor Inspekției Judiciare.

5. Competența și procedura corespunzătoare, inclusiv soluțiile ce pot fi adoptate în diverse proceduri jurisdicționale **sunt de domeniul legii**. Ele nu pot fi fixate pe cale de interpretare sau în mod arbitrar.

Procedând în sens contrar Constituției și legii, Secția de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a intrat în sfera abuzului, inclusiv prin tendința expres manifestată de **a-și subordona comisiile de disciplină**, care sunt organe ale Consiliului Superior al Magistraturii (art. 45 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, republicată) cu **independența funcțională**, derivată din rațiunea lor și din împrejurarea că **Inspekția Judiciară funcționează pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, nefiind subordonată acestuia** (art. 61 din legea nr. 317/2004, republicată), iar Comisiile de disciplină au independență funcțională, **atât în raport cu CSM, cât și cu Inspekția Judiciară**.

6. Hotărârea atacată pune într-o lumină nefavorabilă atitudinea față de Constituție și lege, precum și știința de carte a Secției pentru judecători în domenii **elementare**, vizând chiar principiile de drept și regulile procedurii echitabile, în sensul art. 6 din CEDO, prin aceea că, Secția pentru judecători/CSM își asumă confuziunea unor atribuții care **se exclud reciproc**, dat fiind că înțelege să fie, **deopotrivă, „organ ierarhic superior”** Comisiei de disciplină a CSM, context în care își asumă competența de a se pronunța în procedura

prealabilă prevăzută de Legea nr. 554/2004, și de instanță de judecată disciplinară, la sesizarea aceleiași comisii de disciplină, în condițiile Legii nr. 317/2004, republicată.

Doctrina și jurisprudența **constantă și bogată** în materia contenciosului administrativ **separă net** cele două categorii de atribuții și jurisdicții, distribuindu-le unor organe **diferite**, tocmai datorită rațiunii diferite care stă la baza lor, rațiune subordonată scopului asigurării „procesului echitabil”, în accepțiunea art. 6 din Convenție.

7. Abordarea aleasă de Secția pentru judecători a CSM, menționată la punctul 6 de mai sus este consecința necunoașterii definiției actului administrativ/a tipurilor de acte administrative, cât și a naturii Rezoluțiilor Comisiei de disciplină ale CSM. Doctrina constantă în materie a punctat clasificarea actelor administrative în trei tipuri: acte administrative de autoritate, acte administrative de gestiune, acte administrative cu caracter jurisdicțional.

Dispozițiile articolului 7 alineat 1 din Legea nr. 554/2004 care consacră procedura prealabilă vizează **exclusiv** actele administrative de autoritate (cu caracter normativ sau individual), căci **doar** acestea sunt acte juridice UNILATERALE, revocabile, prin natura lor, motiv pentru care PROCEDURA PREALABILA vizată de Legea nr. 554/2004 – art. 7 alineat 1-este specifică **exclusiv** acestor acte.

Însăși **rațiunea procedurii prealabile** derivă din **principiul revocabilității actelor administrative de autoritate**, fapt ce explică și soluțiile prevăzute de lege, specifice acestei proceduri, precum: revocarea sau anularea actului administrativ de autoritate. Hotărârile de clasare ale Comisiei de disciplină ale CSM sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, căci prin efectele lor sunt acte de jurisdicție în materie disciplinară. Asemenea acte NU POT FI REVOCATE, nici de organele care le emit și, cu atât mai mult de organul ierarhic superior, chiar dacă acesta ar exista! Există, deci, o **imposibilitate naturală, de ordin logic, în a prevedea/imagina un recurs grațios** în cazul actelor administrative cu caracter jurisdicțional, care din punct de vedere al dreptului administrativ sunt irevocabile, putând fi supuse exclusiv recursului ierarhic, **dacă legea îl prevede** în mod EXPRES, cât și recursului contencios, atribuit DE LEGE, fie în competența instanței de contencios administrativ, fie în competența instanței de drept comun.

Dispozițiile de modificare și completare aduse Legii nr. 317/2004 prin OUG nr. 59/2009, în privința contestării acestor tipuri de hotărâri ale Comisiei de disciplină semnifică atribuirea în competența **exclusivă** a instanței de contencios administrativ a căii de atac a recursului contencios, dat fiind că aceste dispoziții **au abrogat recursul ierarhic**, exercitat pe calea **contestației** împotriva Rezoluției de clasare (vechiul art. 46 din Legea nr. 317/2004).

Prin această modificare legislativă nu s-a introdus instituția PROCEDUREI PREALABILE prevăzută de art. 7 alineat 1 din Legea nr. 554/2004, Secția pentru judecători a CSM confundă procedura prealabilă cu competența de soluționare a recursului contencios, atribuită de lege instanței de contencios administrativ, iar nu instanțelor de drept comun, așa cum se întâmplă în alte proceduri prevăzute în legea specială (exemplu, în materie de contravenții).

Cunoștințe sumare de drept administrativ ar fi presupus ca membrii Secției să știe că DOAR legalitatea și temeinicia actelor administrative de autoritate se verifică pe calea recursului administrativ grațios!

RECURSUL GRATIOS ESTE EXCLUS în cazul actelor administrative CU CARACTER JURISDICTIONAL, precum sunt Rezoluțiile de clasare ale Comisiei de disciplină ale CSM, dată fiind natura acestor acte (nu pot fi revocate - reprezintă o excepție de la principiul revocabilității actelor administrative!)

Rezoluțiile de clasare ale Comisiei de disciplină, pot fi verificate sub aspectul legalității și temeiniciei lor EXCLUSIV pe calea RECURSULUI CONTENCIOS, care e dat în

competența instanțelor judecătorești de contencios administrativ, în mod exclusiv, ca urmare a modificării și completării Legii nr. 317/2004, prin OUG 59/2009, aprobată prin Legea nr. 36/2011, legiuitorul optând pentru eliminarea recursului ierarhic.

În sfera „jurisdicțiilor speciale administrative” nu sunt cuprinse acțiunile prealabile sau „încercările de conciliere” (A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, 2005, pagina 505).

Prin urmare, Secția pentru judecători:

- nu putea să REVOCE Rezoluția Comisie de disciplină, cum n-ar putea nici să o anuleze - căci recursul grațios este exclus în cazul acestor tipuri de acte administrativ cu caracter jurisdicțional!

- nu putea să judece vreun recurs ierarhic, căci legea nu prevede un asemenea recurs în ipoteza dată, recursul ierarhic fiind de domeniul legii!

- nu putea să judece nici un recurs contencios, căci acesta este atribuit de lege instanței judecătorești de contencios administrativ!

Dimensiunea abuzului săvârșit de Secția pentru judecători poate fi apreciată și prin aceea că, această Secție **ordonă** Comisiei de disciplină refacerea/completarea cercetărilor, în condițiile în care art. 46 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 prevăd că cercetarea disciplinară se efectuează de **inspectorii** din cadrul Serviciului de Inspecție Judiciară pentru judecători (**iar nu de Comisia de disciplină**), după o procedură **expres** prevăzută de același articol de lege ale cărei etape **nu mai pot fi reluate** după sesizarea Comisiei de disciplină și pronunțarea Rezoluției de clasare.

Unicul organ care poate dispune completarea verificărilor este Comisia de disciplină, după momentul sesizării sale, **dar înainte** de pronunțarea Rezoluției de clasare, în condițiile art. 46 alin. 10 din Legea nr. 317/2004.

Nesocotirea acestei norme conduce la situații absurde, se reluare a cercetării disciplinare, concepută ca o fază unică în cadrul procedurii disciplinare, condiționată de respectarea unor termene și garanții procedurale ale magistratului atras în procedură, a căror încălcare atrage sancțiunea nulității cercetării disciplinare.

Necunoașterea dispozițiilor Legii nr. 317/2004, în condițiile în care aceasta lege reglementează chiar organizarea și funcționarea CSM nu mai suporta nici un comentariu !

Dacă la această constatare, adăugăm că Plenul CSM, din care fac parte și judecătorii care intră în componența Secției de judecători, evaluează candidații pentru ocuparea funcției de inspector judiciar, inclusiv din punct de vedere profesional, lucrurile se complică și mai mult, și sunt de natură să decredibilizeze întreg CSM, cu consecințe în planul imaginii asupra justiției în general, căci pun în discuție, inclusiv capacitatea CSM de a-și susține propriile atribuții constituționale și legale.

Aceste aspecte, vă rog să le evaluați și în legătura cu cererea pe care am formulat-o și am exprimat-o la punctul 9 din prezenta contestație, fiind de natură a contura dimensiunea abuzului de putere în exercitarea atribuțiilor legale, ca membrii ai Consiliului Superior al Magistraturii.

8. Soluția Secției de judecători este de natură a discredita Consiliul Superior al Magistraturii, în raport cu rolul său constituțional și legal, date fiind consecințele de nebanuit pe care le produce o asemenea hotărâre, menite a pune **întreaga Secție** în stare de incompatibilitate, în ipoteza în care ar fi investită cu o acțiune disciplinară de către Comisia de disciplină, în urma „refacerii, completării cercetărilor” dispuse de Secție, ca efect al revocării Rezoluției de clasare a Comisiei de disciplină.

Ignorarea acestui fapt s-a săvârșit **cu bună – știință**, căci, prin hotărârea atacată se arată că „Secția trebuie doar să pipăie fondul cauzei, pentru a nu-și crea propria incompatibilitate în soluționarea unei viitoare acțiuni disciplinare”.

În realitate, lecturând hotărârea în discuție, vă rog să observați că Secția pentru judecători s-a pronunțat asupra problemelor de fond, pe care le-a dezlegat, invocând și textele din Legea nr. 304/2004, pe care-și motivează dezlegările **de fond**.

9. Maniera discreționară de exercitare a atribuțiilor rezultă și din aceea că și în ipoteza în care ne-am plasa **legitim** în contextul procedurii prealabile prevăzute de Legea nr. 554/2004, republicată, nici una din regulile acestei proceduri **nu a fost respectată**.

Am în vedere dispozițiile **art. 7 (1)** din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 2 (1) lit. h, având în vedere că, **contestația** formulată împotriva Rezoluției nr. 244/6 decembrie 2010 a fost înregistrată la data de **05.01.2011** sub nr. 1/215/1154, fixându-i-se termen de soluționare la data de **27.01.2011**, dată de la care a rămas „în nelucrare”, căci pe ordinea de zi soluționată a ședinței Secției de la acea dată **nu este** consemnat un termen de amânare, și în nici un caz termenul din **18 octombrie 2011**, când s-a pronunțat hotărârea atacată, aspecte ignorate de Secția pentru judecători, **cu intenție** – căci, **în motivarea** hotărârii se arată **doar anul** depunerii contestației, contrar exigențelor impuse de Codul de procedură civilă, care completează Legea nr. 554/2004, și contrar efectelor vizate de art. 8 (1) din Legea nr. 554/2004, cu referire la art. 11 din lege, cât privește termenele de prescripție și decădere instituite pentru sesizarea instanței de contencios administrativ de către persoana interesată, pretins vătămată de emiterea Rezoluției 244/6 decembrie 2010 a Comisiei de disciplină a Consiliului Superior al Magistraturii.

Iată că, și din această perspectivă, Secția pentru judecători s-a implicat într-o procedură „ex officio”, contrar Legii.

Dacă la toate acestea adăugați și împrejurarea că părțile interesate puteau lua la cunoștință despre fixarea termenului de judecată și judecata propriu-zisă **doar** în data de **21 octombrie 2011** (ulterior pronunțării hotărârii) și exclusiv prin consultarea ordinii de zi a Secției pentru judecători, veți constata că nivelul încălcărilor săvârșite de membrii Secției de judecători a CSM exced limitelor de comportament ale unei jurisdicții, chiar administrative, în care s-a erijat acest organ, motiv pentru care, vă rog, să evaluați abuzurile semnalate **și din perspectiva** dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 317/2004, dat fiind că, prin felul în care și-au exercitat atribuțiile în cadrul CSM au creat toate premisele blocării Secției pentru judecători a CSM – ca instanță de disciplină – cu consecințe extreme asupra funcționalității CSM, în acord cu rolul său constituțional și legal.

În strânsă legătură cu cererea mea de activare a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 317/2004, vă rog să evaluați activitatea acestei Secții, respectiv a membrilor ei, care au pronunțat hotărârea în cauza, și în raport cu alte Hotărâri similare, în care și-au permis să revoce sau să anuleze Rezoluțiile de clasare ale comisiei de disciplină a CSM. Vă informez că, până în prezent această Secție a pronunțat un număr de cel puțin 3 (trei) astfel de Hotărâri, în care excesul de putere este mai mult decât evident.

Pentru toate aceste motive, solicit admiterea contestației, anularea Hotărârii nr. 786/18.10.2011 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii și menținerea Rezoluției de clasare dispusă de Comisia de disciplină pentru judecători.

Data
04.11.2011

Semnătura
Lidia Barac